

РЕШЕНИЕ

№ 410

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 23 май 2014г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на тридесети април през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 253 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от А.П.П. против решение № 9 от 19.02.2014 г. на Районен съд – Трън, постановено по НАХД № 80 по описа на съда за 2013 година.

С атакувания съдебен акт е потвърдено наказателно постановление (НП) № 235 от 27.11.2013 г. на Началник Районно управление – Трън към ОД на МВР – Перник, издадено срещу А.П. ***, В ЧАСТТА, с която за нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба: в размер на 200 (двеста) лв., както и е оставена без разглеждане жалбата срещу НП № 235 от 27.11.2013 г. на Началник Районно управление – Трън към, ОД на МВР – Перник, издадено срещу А.П.П. В ЧАСТТА, с която за нарушение по чл. 157, ал. 6 във вр. с чл. 185, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 (десет) лв..

Недоволен от решението касаторът обжалва изцяло така постановеното решение като заявява, че същото е неправилно поради допуснати в производството съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Заявява, че районният съд не е отчел, че в производството по налагане на административно наказание не се съобразени разпоредбите на ЗАНН в чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6, тъй като в акта и НП не били вписани нарушените виновно законови разпоредби не само цифрово, но и словесно. Твърди, че съдът не е обсъдил всички събрано по делото доказателства, поради което е постановил акта си при липса на мотиви. По същество заявява, че в производството пред съда не е безспорно доказано, че скоростта, отчетена от техническото средство е на управлявания от него автомобил, както и че пред съда не е установено нарушението да е извършено в населено място и при посоченото ограничение на скоростта. От касационната инстанция се иска да отмени въззивното решение в частта, с която е потвърдено процесното НП, както и да се произнесе по същество, като отмени изцяло издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и делото се разглежда при условията на чл. 61, ал. 2 на ЗАНН.

Ответникът по жалбата – Районно управление – Трън при ОД на МВР - Перник – Перник пред съда не изпраща представител и не дава становище във връзка с жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за правилност и законосъобразност на атакувания съдебен акт и предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Трън като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите, ведно с диспозитива на атакувания съдебен акт, личи ясно и безпротиворечиво волята на съда защо процесното НП бива потвърдено в едната му част.

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Трън е приел от фактическа страна, че на 21.11.2013 г. в 15:09 часа в с. Филиповци, път П-63, км. 39, с посока на движение от гр. Перник към гр. Трън, служители на РУ – Трън при ОД на МВР–Перник, в хода на осъществяван контрол на автомобилния транспорт, посредством техническо средство – скоростомер, установили, че П. – водач на лек автомобил, управлява превозното средство в населено място със скорост от 91 km/h.. За това му поведение срещу водача, със съставяне на акт за нарушение, на 21.11.2013 г. е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите Районен съд – Перник, при извършваната служебно проверка за законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство не установил порок на процедурата по водене на същото или относно съдържанието актовете, обективирали го, които да послужат като основание за отмяна на наказателното постановление.

Разгледал съществото на спора, решаващият първоинстанционен състав след съвкупна преценка на събраните във връзка с производството доказателства, доводите на страните и отделяне на спорното от безспорното е постановил, че без съмнение именно А.П., в качеството му на водач на МПС, на посоченото място, в посочения час е осъществил виновно вмененият му с акта състав на нарушение на ЗДвП, като при избиране скоростта на движение на управляваното от него МПС в границите на населено място, е превишил разрешените стойности, заложили в ЗДвП, за което правилно и законосъобразно е административно наказан, при което наказателното постановление е потвърдено в съответната му част.

Административен съд – Перник споделя изцяло фактическите установявания, както и приема за правилни правните изводи на първата съдебна инстанция относно приложения материален закон.

Съдът намира за неоснователно, без конкретизация и бланкетно оплакването на касатора, че в решението си районният съд е приложил материалноправна норма, която не е следвало да бъде приложена. Законната разпоредба на чл. 21, ал. 1 във вр. с чл. 182, ал. 1. т. 4 от ЗДвП предвижда административнонаказателна отговорност за всеки

водач на ППС, който превиши разрешената максимална скорост от 50 km/h в населено място, при липса на пътен знак, указващ друго ограничение, в случая с 31 до 40 km/h.. Нарушението е установено с техническо средство, предназначено за контрол върху превишенията на ограниченията на скоростта – трафик радар, от одобрен тип, преминало последваща проверка за техническа пригодност, относно които факти районният съд, в изпълнение на задължението си да дири обективната истина, е събрал нужните доказателства. В акта и НП нарушението е описано достатъчно ясно и кореспондиращо с посочените за нарушени разпоредби на закона, поради което неоснователно е твърдението за липса на съобразяване в производството с изискванията на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН.

Не се приема и оплакването в жалбата за придаване от районния съд на предварителна доказателствена сила на съставения за процесното нарушение акт и издаденото въз основа на него наказателно постановление. При извършената касационна проверка не беше установено при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение в обжалваната му част районния съд да е допуснал нарушение, което по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН да е основания за касиране на първоинстанционното решение. В изпълнение на задължението си по чл. 13, ал. 1 и чл. 14 и ал. 1 и 2 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН, при законосъобразно проведено съдебно следствие съдът, след като е преценил представените и събрани по делото писмени и гласни доказателства е сметнал същите за достатъчни, за да вземе своето решение въз основа на закона и по вътрешно убеждение. Императивът, че доказателствата и средствата за тяхното установяване в производството пред съда не могат да имат предварително определена сила, не изключва от кръга на доказателствата редовно съставения акт за установяване на административно нарушение, проверен относно компетентност на издателя му, законосъобразност, прецизност и достоверност на съдържанието му и относимост към спора, със способите на съдебното следствие. Поради това АУАН и приложената към него разпечатка на радарния скоростомер, изготвена по надлежния ред и кореспондираща като данни с АУАН и НП, са валидни доказателствени средства, относно съдържащите се в тях факти и данни. Съдът в изпълнение на задължението си да дири обективната истина, без да обвързва определени документи с предварително установена доказателствена сила, е събрал необходимите и относими доказателства, за да се произнесе. Безспорно е, че стойност на засечена скорост на движение не може нито да се установи, нито докаже със свидетелски показания. Административните нарушения, свързани с неспазване правилата за движение и конкретно поведението на водачите, свързано с избора на скорост на движение, се установяват посредством използване на технически средства – скоростомери, признати от Закона за измерванията като средство, предназначено за контрол на скоростта на моторните превозни средства. Процесното нарушение е установено именно с такова средство. Използваният в настоящия случай Трафик Радар ТР4Д с фабр. №330/02, видно от представените по делото доказателства, е средство за измерване от одобрен тип, преминало и последваща ежегодна проверка за техническа пригодност със срок до 22.02.2014г.. От всичко това се следва, че нарушението, извършено на 21.11.2013 г., е установено с признато и позволено от закона, технически изправно средство за измерване. В тази връзка без основание е оплакването на касатора относно неустановеност на факта на извършване на процесното нарушение именно от него. Единствено за пълнота на изложението ще се отбележи, че подобно възражение не се установява да е правено от водача нито към момента на съставяне на акта, нито в тридневния срок след неговото предявяване, нито пред административнонаказващия орган, нито пред първа съдебна инстанция. Едва към момента на съдебното обжалване

и то пред касационната инстанция, посоченото за нарушител лице твърди, че не е било доказано скоростта, засечена с радара, да е на управлявания от него автомобил. В тази връзка трябва да се отбележи, че опитите на нарушителите да подценяват регламента на закона, включително и относно начините на установяване на нарушенията, свързани с превишаване на скоростта, не носят полза нито за тях, нито за останалите участници в движението.

Предвид горното нарушение на ЗДвП, повод за издаване на процесното НП в потвърдената му част, след законосъобразно проведено съдебно следствие, са безспорно установени и доказани по отношение на факт на извършване, самоличност на нарушителя и неговата вина, поради което правилно е решението на първата съдебна инстанция да потвърди НП в тази му част. Достигнал до този правен извод посредством правилно приложение на процесуалния закон, районният съд е приложил правилно и материалния закон, като така е постановил законосъобразно решение.

Що се отнася до частта от решението на първата съдебна инстанция, с характер на определение по чл. 63, ал. 2 на ЗАНН, с която е оставена без разглеждане жалбата срещу НП в частта, с която се налага административно наказание „глоба“ от 10 (десет) лв. за нарушение по чл. 157, ал. 6 във вр. с чл. 185, предл. 1 от ЗДвП, съдебният акт е влязъл в сила, като необжалван в указания 7-дневен срок, поради което съдът ще се въздържа от обсъждане относно правилността на изводите на първата съдебна инстанция.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд - Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 9 от 19.02.2014 г. на Районен съд – Трън, постановено по НАХД № 80 по описа на съда за 2013 година В ЧАСТТА, с която е потвърдено наказателно постановление (НП) №235 от 27.11.2013 г. на Началник Районно управление – Трън към, ОД на МВР – Перник, издадено срещу А.П. ***, с която за нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба: в размер на 200 (двеста) лв.

В останалата част решението е влязло в сила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/